

ΕΡΓΑ:

ΠΑΝΟΥ ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΥ

(ΣΧΕΔΙΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟ ΚΟΛΟΜΒΟ)
ΤΟΥ ΠΩΛ ΚΛΩΝΤΕΛ—ΜΟΥΣΙΚΗ ΜΙΛΛΩ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΖΑΠΠΕΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

1962

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΚΟΛΟΜΒΟΣ

- 53 Η ΣΚΗΝΗ, όπως ετροποποιήθη διά την παράστασιν τοῦ «**Χριστοφόρου Κολόμβου**» (ολοκλήρος ὁ χώρος τῆς Ὀρχήστρας μετὰ τὴν θεωρίαν τῆς σκηνῆς μετεβλήθη εἰς εὐρύχωρον προσκήνιον, προωρισμένον διὰ τὸν χορὸν ὁ ὁποῖος ἐκπροσωπεῖ τὸ κοινόν, συμμετέχει εἰς τὸ ἔργον καὶ τὸ σχολιάζει ἐκφράζων τὰς κρίσεις του ἢ ἐπερ ἢ κατὰ τὸν πρόβλεπον τοῦ ἥρωος, καὶ διὰ τὸν «ἐξηγητὴν» τοῦ ἔργου ὁ ὁποῖος τὸ ἐρμηνεύει εἰς τὸν χορὸν. Τὸ ἔργον παίζεται ἐπὶ τῆς πραγματικῆς σκηνῆς. Εἰς τὸ βάθος προβάλλονται ἐπὶ κινηματογραφικῆς δὲθόνης αἱ σκέψεις καὶ οἱ πόθοι τῶν προσώπων τοῦ δράματος).
- 54 Η ΣΤΑΣΙΣ. (Τὰ πληρώματα ἔχουν ἀπανδίσει ταξιδεύοντα διαρκῶς. Θέλου νὰ γυρίσουν πίσω στὶς ἐστίες των. Ἐξεγείρονται κατὰ τοῦ Κολόμβου. Τὸν φρονιάζουν τρελλόν, προδότην καὶ δολοφόνον. Θέλου νὰ τὸν ἐξαναγκάσουν νὰ ἐπιστρέψῃ).
- 55 Η ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΠΛΗΡΩΜΑΤΩΝ. (Στὸ Λιμάνι τοῦ Κάδιξ, οἱ ἄνθρωποι τοῦ «Νανέρχου καὶ Ἀντιβασιλέως» τῶρα Χριστοφόρου Κολόμβου, στρατολογοῦν ναύτας διὰ τὰ πληρώματα τῶν πλοίων του).
- 56 Η ΝΕΑ ΗΠΕΙΡΟΣ. (Ἡ Ἀμερικὴ ἀναδιομένη ἀπὸ τὰ κύματα, όπως τὴν φρονιάζοντο εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Κολόμβου. — Προβολὴ ἐπὶ τῆς δὲθόνης).
- 57 Ο ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΚΑΙ Η ΙΣΑΒΕΛΛΑ. (Ὁ τόπος ὅπου ὁ ἀπειταίμενος τῆς Βασιλείσης Ἰσαβέλλας, ἡ ὁποία δὲν ἔπεισε νὰ τὸν προστατεῖ, ἐποδέχεται τὸν Χριστόφορον Κολόμβον, μετὰ τὴν μεταφορὰν του ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν. Ὁ Γολγοθάς μετὰ τρεῖς σταυροὺς συμβολίζει τὸ μαρτύριό του).
- 58 ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΩΝ ΔΑΙΜΟΝΩΝ. (Οἱ δαίμονες τῆς Ἀμερικῆς ὑψώνουν ἐπὶ τῆς θαλάσσης παγόβουνα, διὰ νὰ φέρουν ἐμπόδια εἰς τὰ πλοία τοῦ Κολόμβου).
- 59 Η ΑΦΙΞΙΣ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ. (*Τὰ τρία πανιά τοῦ Χριστοφόρου Κολόμβου ἐμφανίζονται εἰς τὸν ὄριζοντα. Πλησιάζουν. Ἀνακατεμένες στούς ψιθύρους τῆς γῆς, τοῦ δάσους καὶ τῆς θαλάσσης ποῦ φοιτᾶνε μ' ἓνα αἰσθημα τρόμου, ἀγωνίας καὶ ἐλπίδος ἀκοίονται οἱ μακρινὲς ψάμωδιες τῆς Δοξολογίας*).
- 60 Ο ΚΟΛΟΜΒΟΣ ΜΗΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟΝ ΩΚΕΑΝΟ. (Σὲ χαμετὸ Ὠκεανὸ! Ἀναζωογονεῖται κανεὶς ὅταν σὲ ἀναπνῆ, χαίρεται νᾶνα μαζὶ σου, νὰ σὲ αἰσθάνεται στὸ πρόσωπο καὶ κάτω ἀπὸ τὰ πόδια! Ὅσο μακρυνὰ νὰ πάῃ κανεὶς, θὰ πάω! Κι' ὅσο δὲν μπορεῖ νὰ πάῃ, θὰ πάω! Νᾶμι ἐπάνω στὴν ἀρότατη πέτρα πρὸς τὴ Λύσι).
- 61 Ο ΑΤΑΝΤΙΚΟΣ. (Τὸ θέαμα τοῦ Ἀτλαντικοῦ ποῦ ἀπολαμβάνει ὁ

Χριστόφορος Κολόμβος ἀπὸ τὸ παράθυρο τοῦ πτωχικοῦ σπιτιοῦ του. Ὁ ἥλιος ποῦ δίνει χαράζει ἓναν πλατὺ χρυσοῦ δρόμο ἐπάνω στὰ νερά: Τὸ δρόμο ποῦ θ' ἀκολουθήσῃ...).

- 62 Ο ΚΟΛΟΜΒΟΣ ΚΙ' Ο ΓΕΡΟ ΝΑΥΤΗΣ. (Εἰς τὰς ἀκτὰς τῶν νήσων Ἀζορῶν ὁ Κολόμβος βρίσκει τὰ συντρίμματα ἑνὸς πλοίου. Στὴν πλώρη του εἶναι δεμένος ἓνας γέρω ναύτης ἡμιθανής—ἡ προσοδοποίησις τῆς τύχης ποῦ τὸν περιμένει. Ὁ Κολόμβος σκέφει ἐπάνω του καὶ προσταθεῖ νὰ τοῦ δώσῃ ζωὴ. Θέλει νὰ μάθῃ ἀπ' αὐτὸν ἂν ὑπάρχῃ κι' ἄλλος κόσμος. Οἱ σκέψεις του προβάλλονται ὑπερφωνικῶς ἐπὶ τῆς δὲθόνης).
- 63 καὶ 14 ΤΟ ΑΙΜΑΝΙ ΤΗΣ ΓΕΝΟΥΗΣ. (*Στρογγυλὸ σὰν ἓνα στόμα ποῦ ψάλλει, γεμάτο πλοία καὶ ζοῆ) ποῦ ὀφείλει τὴν λαμπρότητά του στὸ ἔμποριο μετὰ τὴν Ἀνατολή).
- 64 Ο ΛΓΙΟΣ ΙΑΚΩΒΟΣ. (Ὁ προστάτης τῆς Ἰσπανίας ὁ ὁποῖος ἐμφανίζεται ὡς ἐνάτων εἰς τὸ βάθος τῆς σκηνῆς εἰς τὴν θέσιν τῆς δὲθόνης, ἐνῶ πρ. σέβεται ἡ Βασίλισσα Ἰσαβέλλα).
- 65 Ο ΓΟΛΓΟΘΑΣ. (Μέσα εἰς τὴν γαλήνη ποῦ δίνει εἰς τὴν νυχτὴ ἡ πίστις, ὑψώνεται ὁ Γολγοθάς τοῦ μαρτυρίου τοῦ Κολόμβου).
- 66 καὶ 67 ΕΝΑΣ ΙΠΠΟΤΗΣ. (Ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τῆς Καθολικῆς Ἰσπανίας, ἐμφανίζεται ὡς ἐνάτων εἰς τὴν θέσιν τῆς δὲθόνης πῶς ἀπὸ τὸν Ἄγιον Ἰάκωβο, όπως ἔρχεται εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῆς Βασιλείσης Ἰσαβέλλας, ἓνας ἱππότης, ὁ ὁποῖος ἦτο συγχρόνως καὶ μοναχός).
- 68 ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΛΕΙΣΟ ΤΗΣ ΙΔΕΑΣ. (Ὁ κῆτος τῆς Βασιλείσης Ἰσαβέλλας, ἐξαυλωμένος, εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔργου. Ὅλα ἔχουν γίνεи λευκὰ καὶ ἀγνά, ὡσὰν ἡ ἰδέα).
- 69 Η ΕΠΕΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΩΝ. (Ἐνα σημεῖος περιστεριῶν, ποῦ συμβολίζουν εἰς τὸ ἔργον τὸ Θεῖον Πνεῦμα, ἔξορμᾷ ἀπὸ τὰ βάθη τοῦ ὄριζοντος καὶ πλημμυρίζει θριαμβευτικὰ τὴν σκηνή).
- 70 ΟΙ ΜΕΞΙΚΑΝΟΙ ΘΕΟΙ.